

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu v rámci Stipendijního programu UP

Akademický rok 2018/2019

Jméno Studenta: Bc. Nikola Tillová

Vysílající katedra: Katedra sociologie, andragogiky a kulturní antropologie

Hostitelská škola: Moravian College

Délka pobytu: 5

1. Co byste doporučil/a studentům, kteří plánují studijní pobyt v zahraničí s ohledem na informační materiály o cílové zemi či místě studia, finanční podporu, jazykovou přípravu, postup, jak žádat o přijetí apod.:

Po přihlášení se do výběrové řízení jsem byla pozvána na osobní pohovor, který se konal na zahraničním oddělení a porota se skládala ze 3 lidí. Pohovor probíhal v angličtině na základě motivačního dopisu, který jsem odevzdala. Otázky se týkaly mého předchozího studia, aktuálního studia a taky potenciálního studia v USA, jaké předměty bych ráda studovala atp. Byl to příjemný rozhovor. Na základě toho byli vybráni uchazeči. Email o přijetí mi přišel zhruba měsíc po výběrovém řízení, což bylo v zhruba v březnu. Byla jsem přijata na Moravian College v Pensylvánii, kterou jsem uvedla jako preferenční školu. Mohla jsem si vybrat, v kterém semestru chci v USA studovat. Já si konkrétně vybrala zimní semestr, tudíž všechny dokumenty jsem musela vyřizovat rychle. Komplikace ještě byla ta, že v době, kdy jsem se dozvěděla o výsledku výběrového řízení, tak už jsem byla na Erasmu. Všechno jsem tedy vyřizovala přes internet. V první řadě bylo potřeba vyplnit přihlášku na danou školu, což bylo složitější, než jsem si myslela. Chtějí vyplnit obecné informace, studijní výsledky v AJ, výsledky z předchozího studia, informace o ubytování a meal plan. Dále chtěli také vyplnit dokumenty od mé obecné lékařky, které bylo potřeba naskenovat a odeslat co nejdříve, ale také přivést s sebou a znovu překontrolovat. Musela jsem si najít předměty, které jsem chtěla studovat a také je zapsat do přihlášky. Celkově mi trvalo vyplnit přihlášku asi 2 týdny vzhledem k tomu, že jsem byla mimo ČR. Poté mi z Moravian College zaslali přijímací dopis a také F1 dokument, abych si mohla zažádat o vízum. Žádala jsem si o studentské vízum online, kdy jsem opět musela doložit dokumenty vč. Výpisu z bankovního účtu, na kterém musel být dostatečný finanční obnos, poté přijímací dopis, potvrzení o studiu, výpis známek, přihlášku. Neopomněla jsem nic náhodě a na vše jsem si raději připravila. Není to povinnost, ale spíše doporučení. Poté jsem si domluvila schůzku na ambasádě ve Frankfurtu, kde jsem žádala o vízum. Přišla jsem na konkrétní čas na ambasádu a musela vložit všechny osobní dokumenty do sáčku a hlavně jsem si s sebou nemohla vzít telefon, který si nechali. Větší tašky a batohy se museli schovávat do skříněk, jinak vás tam nepustí. Čekala jsem zhruba hodinu a pohovor byl formalitou, jelikož jsem měla všechny dokumenty připravené. Ptali se na pčel mého studia, co studuji, kdo mi studium financuje a jestli se hodlám vrátit zpět do ČR. Poté mi vízum potvrdili. Nicméně doporučuju se připravit, protože tam bylo spoustu studentů, kteří vízum nedostali, protože neměli všechny dokumenty a zbytečně jim propadli peníze. Ze školy mi poslali data, kdy začíná semestr a kdy končí, takže jsem si mohla koupit letenku. Letenku mě stála zhruba 19 000kč. Letěla jsem z Katovic přes Mnichov do Newarku. To se neobešlo bez komplikací, protože mi den předem let zrušili a já musela volat Lufthanse a zdůrazňovat jim vysvětlovat, že potřebuji odletět daný den a ne až za týden. Přiletěla jsem o dva týdny dřív před začátkem semestru. První týden jsem strávila soukromě v New Yorku. Druhý týden začínal orientation week, který byl povinný a stál 170 dolarů. Opět nastala komplikace, protože mi 2 dny před příjezdem ze školy napsali, že jsem nezaplatila za meal plan, který je povinný a nemohla bych přijet, takže jsem narychlo posílala peníze. Faktura přišla na email z Moravian College, který opravdu doporučuji si hlídat, stejně tak jejich webové stránky, kde jsou veškeré informace o platbách a předmětech. Do Bethlehemu jsem jela autobusem

za 32 dolarů společnosti Trans Bridge na Transportation Center Bethlehem. Cesta trvá zhruba 2 hodiny. Doporučuji vystát si frontu na autobus už zhruba hodinu předem, obzvláště o víkend. Po příjezdu do města mě vyzvedl Boris Kirov, který je zaměstnanec kanceláře pro mezinárodní studenty, a se kterým budete přímo tam nejvíce v kontaktu. Dále jsem byla v kontaktu s Christianem Sinclairem, který je advisor a jeho sekretářkou Emily, která semnou vyplňovala přihlášku a celou dobu semnou komunikovala hlavně ona. Po příjezdu mě Boris vzal, abych si vyzvedla klíče od pokoje a nechal mi udělat studentskou kartu. Zavezl mě na pokoj, kde už mě čekala spolubydlící. Další den začínal orientation week, který byl společně pro mezinárodní studenty, kteří začínají v prvním ročníku a pro Exchange students. Program jsme měli 4 dny, měli jsme hrazené snídaně, obědy i večeře buď v menze a nebo vždy společně se skupinou. Měli jsme různé přednášky o tom, jak funguje vzdělávací systém, o kultuře, o drogách, o alkoholu, o tom, jak být zodpovědný atp. Přednášky byly primárně pro studenty prvních ročníků, kterým je 18 a 19. V mezičase jsme měli i volný program, kdy jsme společně jeli nakupovat potřebné věci do pokoje nebo taky na trampolíny. Navštívili jsme Health Center, kde jsme odevzdali dokumenty od našich doktorů, popřípadě absolvovali lékařskou prohlídku a nebo dostali injekci. Já jsem nepotřebovala nic z toho, protože jsem měla papíry v pořádku. Ve čtvrtek skončil náš orientation week a začali se stěhovat američtí studenti zpátky na koleje, takže bylo rušno. Předem jsem si teda musela zaplatit meal plan. Nabízejí 3 druhy – bronzový, stříbrný a zlatý. Je tam rozdíl v počtu jídel a v počtu dining dollars. Dining dollars můžete využít v bufetě, kde i vaří, prodávají se tam sladkosti, pití atp. a já tam chodila během přestávek, když jsem neměla čas na jídlo. Měla jsem 300 dining dollars, které odpovídají 300 dolarům. Do „menzy“ se chodila na snídaně, obědy a večeře. Funguje to formou „all you can eat“. Mají salátový bar, sladkosti, polévky, těstoviny, maso, cereálie atp. Od všeho něco a každý si vybere. Meal plan se cenově liší, nejnižší stojí zhruba 2500 dolarů na celý semestr, každý rok se to mění. Dále jsem si musela koupit školní pojištění, i přesto, že jsem měla pojištění z UPOLu a ještě své cestovní přípojištění. Pojištění mě stálo zhruba 700 dolarů na celý semestr, ale nakonec se mi hodně vyplatilo, jelikož jsem byla asi 3x na prohlídce v nemocnici nebo na odběrech krve a poté mi přišly faktury až na tisíce dolarů za pouhé krevní testy. Do Health center můžete chodit kdykoli, je tam neustále lékařka, která je velice ochotná a vždy se snaží vše bezplatně vyřídit, pokud ale mají studenti pojištění, pošlou vás na testy do nemocnice, nicméně obvyčejné nachlazení zvládnout vyřešit i tam. Taky tam mají k dispozici základní léky, které si kdokoli může vzít, jakmile tam přijde. Škola má k dispozici fotbalové hřiště, basketbalové hřiště a fitko, které můžete kdykoli bezplatně využívat. Dále je tam knihovna, kde si můžete jakkoli půjčit knížky, je tam místnost na nahrávání hudby, tiskárna zdarma atp. Učebny se mohou využívat kdykoli, pokud tam nikdo není. K dispozici jsou i velké místnosti, které se dají zarezervovat na nějakou akci. Kampus se dělí na North a South. V severním kampusu se odehrává veškeré dění. Je tam menza, fitko, koleje knihovna a většina přednášek. V jižním kampusu jsou koleje, malé fitko a malá menza, kde si jídlo můžete vybrat z nabídky, objednat a oni vám ho přímo pro vás připraví. Kampusy jsou od sebe zhruba 20 minut pěšky a jezdí tam školní autobus. Přes den co 7 minut. Večer co 15 minut. A v noci co 30 minut až do půlnoci. Jižní kampus je přímo i historického centra města a přes most se nachází South Bethlehem. Vše je poměrně blízko. Já bydlela v South campus, v Main Hall. Na chodbě bylo 8 pokojů buď po 2 nebo po 3. Já měla jen jednu spolubydlící. Pokoje oproti North jsou veliké. Je tam šatna, postel, stůl, škrínky. Koupelny jsou společné, jen 2 sprchy, ale já nikdy nikoho nepotkala. Vždy se pořádali akce v rámci naší chodby, před Vánocemi, na začátku semestru i v polovině. Většinou tam byla pizza atp. Dostali jsme i dárky k narozeninám. Na stole holky vždy nechávaly nějaké sladkosti nebo jídlo pro ostatní, jako pozornost. Pořádali se až soutěže, kdo bude mít hezčí výzdobu dveří a pokoje. Nábytek v pokoji byl dostačující. Bohužel jsem neměla větrák, takže v létě se tam pomalu nedalo dýchat, hlavně v noci a v zimě zase byla zima, ikdyž topení topilo naplno. Dále doporučuji si pořídit nějakou deku a povlečení. Já dostala povlečení a ručníky jen na první týden, ale poté po mě chtěli, ať jsi koupím vlastní, nicméně já si ho i tak nechala. Každopádně peřina tam nebyla, takže já si půjčila od spolubydlící, protože bydlela nedaleko a nevadilo jí to, ale zbytek studentů si všichni kupovali povlečení i peřiny a polštáře. Já si pak dokupovala další deku, protože jsem spala u okna a opravdu tam byla zima, takže jsem spala pod 4 dekama. V budově jsou dvě pračky a dvě sušičky zadarmo. Je tam hrací místnost i studijní místnost. Bylo to tam útulné a vedoucí patra se vždy snažily mít hezkou výzdobu a pořádali akce. Když si náhodou zabouchnete dveře, tak stačí kontaktovat jakoukoli vedoucí, mají univerzální klíče, popřípadě zavolat Campus Police. Škola má vlastní policii, která je neustále v obou kampusech a v případě jakéhokoli problému vám pomůžou. Dále tam existují různé anonymní formuláře, když se budete potýkat s šikanou nebo se sexuálním obtěžováním a oni vše hned prověří. Taky doporučuji si nenechávat peníze jen tak na pokoji, protože studentni někdy mají tendenci si zvat přátele a nikdy si nemůžete být jistí. Na začátku semestru se podepisuje smlouva mezi spolubydlícím, kde si sami nastavíte pravidla, např. do kdy se bude svítit, nebo hrát nahlas hudba/TV atp. Škola má taky vlastní psychologickou poradnu, která je zadarmo a můžete si domluvit schůzku. Musím říct, že v případě jakéhokoli problému mají na vše kancelář. Poradí vám úplně všude, takže je dobrý se nebát jít za kýmkoli a oni už vás pošlou za tou správnou osobou. Já se vždy ptala Borise a on mě odkázal dál. Boris pracuje v International office, jak už jsem zmínila a pořádali jsme různé akce společně. Byli jsme na horách, ve Filadelfii na výletě, měli jsme kulturní týden, kdy jsme prodávali jídlo z různých zemí, dělali psaní jmen v jiných jazycích a vybírali peníze na Unicef. První týden v měsíci jsme vždy měli Pizza afternoon, kdy jsme se sešli v kanceláři a Boris objednal pizzy a my si povídali,

co je nového, bylo to velmi příjemné. Opravdu se všichni snažili, abychom se jako cizinci cítili dobře. Studentská kancelář také pořádala výlety, na které se mohl přihlásit kdokoli, ale většinou všechna místa byla do 2 minut pryč. Já jela zadarmo na baseballový zápas do Filadelfie a pak do akvária v New Jersey, protože jsem číhala u PC a na minutu přesně jsem se přihlásila. Škola opravdu pořádala každý týden nějaké akce. Každý týden se pouštěli nové filmy, kde byl popcorn a sladkosti. Divadlo, koncerty, vystoupení komediantů, bingo, kdy se dali vyhrát velice hodnotné ceny atp. Dále tam mají studentské kluby, které také pořádají své akce, vč. Festivalů. Určitě doporučuji vše navštívit, je to dobrá příležitost a většinou tam je jídlo a pití. Doporučuji taky dobře zvážít, jaké oblečení si berete s sebou. Mě nakonec dost pochybělo zimní oblečení a nakonec jsem si vše musela dokupovat, protože jsem neustále byla nemocná a dala jsem více peněz za taxíky do nemocnice a za antibiotika než za bundu. Studenti tam chodí oblékáni jinak než u nás, většinou mají jen papuče a tepláky. Dále je potřeba hlavně připomenout, že pití alkoholu je v Americe od 21 let a je nezákonné podávat alkohol mladším, takže na to by si určitě měli studenti dát pozor. Nestojí to za problémy. Američani jsou zcela odlišní. Věděla jsem, že tam je uvolněná morálka, ale ne až takto. Tam lidi neřeší, kdo, kde a při čem vás uvidí. Nicméně ze začátku se všichni Američani snaží, aby jste zapadli a budou k vám milí. Vzdělávací systém je tam zcela jiný. Předměty jsem si vybírala už v Evropě a následně jsem je první týden mohla změnit, čehož jsem využila. Předměty jsem měla jednou týdně, jelikož jsem měla večerní výuku, která trvala 3 hodiny. Měli jsme každý týden povinnou četbu a spoustu úkolů nebo esejí, které je opravdu potřeba plnit a odevzdávat, jinak vám automaticky snižují známku. Docházka je povinná na každou hodinu, v případě vážné nemoci, když budete mít potvrzení, tak na hodinu nemusíte, ale sníží se vám známka. Je důležité si počítat body a známky, aby vám to na konci semestru vše vyšlo. Spoustu lidí takto propadlo z předmětů, protože si nehlídali známky. V polovině semestru jsou zkoušky v podobě prezentací, esejí a otázek. Na konci semestru to samé. Každý předmět je zakončen jinak a záleží to na profesorovi. Závěrečné zkoušky jsou v posledním týdnu, kdy už není výuka. Moje kurzy byly docela náročné, musela jsem se připravovat každý den a kromě víkendu jsem také každý den byla v knihovně většinou celé odpoledne až do noci. Musela jsem si koupit do každého předmětu učebnice, doporučuji si je buď půjčit přímo v jejich obchodě nebo na Amazonu. Jedna nová kniha stála 200 dolarů a já ji koupila použitou na amazonu za 15 dolarů. Nicméně knížky jsou povinné. Je dobré nosit do hodiny notebook, protože tam je využívají všichni a zadává se i práce, kterou můžete dělat přímo v hodině. Škola vám na začátku semestru půjčí starší macbook a iPad. Přístup učitelů je velice dobrý, snaží se vám pomoci a vyjít vám vstříc, protože chápu, že studium v cizím jazyce je náročnější. Hlavně taky je to soukromá škola a jejich přístup je takový, že studenti platí za to, aby mohli na přednáškách poslouchat a nejsou tam z donucení. Je to v zájmu každého studenta dávat pozor. Studenti se tam aktivně hlásí a diskutují a je dokonce povinné v nějakých hodinách diskutovat a pokud nebudete mluvit, tak se vám opět sníží známka. Já někdy psala reakce na hodinu na portál po každé hodině, jelikož jsem až tak aktivní nebyla a nediskutovala jsem. Taky je dobré, pokud učitel nerozumíte, říct mu to a on buď zpomalí a nebo vám vše vysvětlí. Moje učitelka používala hodně slangových výrazů a dávala příklady, které všichni Američani znali, ale já bohužel ne, ale paní učitelka mi vše ochotně vždy vysvětlila. Kdy žto porovnám s výukou v ČR, tak zkoušky u nás jsou daleko těžší, ale také přes semestr nemáme tolik úkolů a povinné četby. V Americe se opravdu musí pracovat a připravovat se na každou hodinu. Lidé jsou tam opravdu milí a snaží se pomoci, pokud uvidí, že tápete. Město je to krásné, ale bohužel se bez auta nikam nedostanete. Malý obchod se nachází blízko South Campusu, ale jinak jsou všechny obchody s potravinami daleko a musíte jet autem. Doporučuji využívat Uber, funguje perfektně. Ve městě taxíky ani nefungují. Ve městě žádná zábava, jako kino atp. moc nejsou. Kousek je outlet, je tam jedno kino, kde pouští většinou 2 filmy za večer a ty se neustále opakují. Jsou tam menší, ale drahé obchůdky. Restaurací je tam dost. Nikdo nedoporučuje chodit v noci někam sám, nicméně já se ráda procházím a vždy jsem šla pěšky a nic se mi nestalo, ale bohužel tam byli i případy, kdy nějakou studentku unesli nebo dokonce se tam i několikrát během mého pobytu střílelo, takže opravdu doporučuji dávat si pozor. Studenti jsou zvyklí nahlašovat jakékoli obtěžování nebo podezřelé osoby v kampusu. Několikrát byla i evakuace, např. i v noci, protože se zapli detektory kouře. To samé se stalo téměř každý týden v menze v South Campus. Doporučuji si zjistit předměty, které se na dané škole vyučují a vybrat si takové, které se u nás v ČR nevyučují. Studenti by měli naplno využít veškerých příležitostí, které se jim nabízí.

2. Jaká byla výše vašeho stipendia a do jaké míry pokryla vaše náklady na studijní pobyt?

Po sečtení, výše mého stipendia byla 110 000kč. Stipendium pokrylo poplatky za vízum, letenku, učebnice a meal plan. Ubytování i školné bylo hrazeno. Stipendium bylo dostačující. Za povinný meal plan jsem platila 2920 dolarů. Za učebnice 70 dolarů. Pojištění 700 dolarů. Vízum a povinné poplatky mě stály dohromady cca 10000 kč. Letenka 19 000kč. Doprava do Bethlehemu a zpět 60 dolarů.

3. Můžete poskytnout tip/ radu týkající se společenských záležitostí v hostitelské zemi/ na hostitelské instituci (kulturní rozdíly, důležitost jazykové vybavy atd.):

Jazyková vybavenost je nezbytnou součástí. Je důležité se alespoň nějak domluvit, ale pokud si student chce zapsat odborné předměty, např. právo, tak je potřeba znát určité pojmy. Pro mě byl největší šok asi jídlo, což jsem netušila. Vím, že v Americe mají rádi smažené jídlo a hamburgery, ale bohužel tam je všechno jídlo na oleji a mě konkrétně to opravdu nedělalo dobře.

4. Jaké byly hlavní rozdíly mezi vzdělávacími postupy a metodami, průběhu zkoušek atd. na domácí a na hostitelské instituci:

V průběhu celého semestru jsou neustále zadávány úkoly a četba, které je potřeba plnit, někdy i 2x týdně. V půlce semestru je zkouška a na závěr je zkouška. Všechny zkoušky jsou v jednom týdnu. Záleží na ukončení předmětu. Zkoušky jsou písemné, formou prezentace, otázky písemně nebo formou eseje.

5. Jaké závěry můžete vyvodit z absolvování studijního pobytu vyvodit? Splnil pobyt vaše očekávání? Setkal/a jste se s nějakými závažnými problémy? Co jiného kromě akademického přínosu vám pobyt dal:

Pobyt splnil nad míru má očekávání. Vzdělávací systém je zcela jiný a byla to zajímavá zkušenost. Dále jsem ráda, že jsem se mohla setkat s americkou kulturou a zvyky, které se přeci jen liší od evropských. S žádnými problémy jsem se nesečkala. Nejen, že jsem si rozšířila obzory v mém oboru a měla předměty, které se na UP nevyučují, ale také jsem se seznámila s lidmi z celého světa. Rozhodně doporučuji všem se přihlásit a využít této příležitosti. Pro mě to bylo obrovská a nezapomenutelná zkušenost, které nikdy litovat nebudu. Je to něco, co vás dokáže posunout neskutečně dál, nehledě na to, že v CV to vypadá opravdu dobře, stejně jako jakýkoli jiný zahraniční studijní pobyt. Důležité je nebát se změny.

6. Které stránky výměnného studijního pobytu zejména oceňujete:

Zlepšení anglického jazyka, seznámení se s americkým vzdělávacím systémem. Dále jsem opravdu vděčná, že jsem mohla potkat lidi z celého světa a podělit se s nimi o naše tradice stejně tak, jako se oni podělili o ty své. Vytvořili jsme úžasnou skupinu lidí, která se vždy podržela a podpořila.

7. Máte nějaká doporučení, jak program zlepšit:

Žádná doporučení nemám. Myslím si, že program nemá chybu.